

ХРИСТО ПОЩАКОВ ПЛОДОВЕТЕ НА ЕКСПЕРИМЕНТА

chitanka.info

Земя II съществуваше в паралелен свят, изместен по временната си ос в пространството. Поради сходните условия на развитие, на тази планета отдавна се бяха появили местните Архимед, Галилей, Нютон, Айнщайн, Сцилард, Капица и Голдбергер, но в пантеона от именити личности липсваха Карлсон и Брин — отчаяно смели неизвестни физици, които се бореха да заемат подобаващото им място. Фанатично уверени в успеха на предстоящия експеримент, те се ръководеха от девиза „целта оправдава средствата“. И милионите гигавати енергия разточително щяха да се лутат из свръхпроводящите тунели, деформатори на пространство, фазови раздробители и други постижения на човешкия гений, конкретизирани около бялото здание на Института по високи енергии, кокетно кацнал върху билото на обрасъл с трева хълм.

От началото на експеримента бяха изминали две денонощия. Брадясали, с хлътнали в орбитите очи, Карлсон и Брин воюваха със собствените си умствени способности. Беше известно, че хаоса поражда порядък, а порядъкът — хаос, целта на експеримента беше да установи точната граница между тези две категории, естествено във вселенски мащаб. Новото откритие трябваше да разбие на пух и прах досегашните представи в науката и да направи изследователите достатъчно велики.

— Погледни тези атрактори — Карлсон посочи на Брин две цветни конфигурации, появили се на дисплея. — Приличат на очи на циклони, еднакви са.

— Увеличи мощността, подай параметри на десинхронизация!

— Нима искаш да нарушим причинно-следствената връзка?

— Точно така, момче. Сети се.

В свръхпроводящите тунели забушуваха океани енергия. Подобните на лалугери зверчета, които се препичаха пред дупките си по хълма страхливо се озърнаха, а козината по гърбовете им щръкна.

Анти-Земя II беше огледално копие на света на Карлсон и Брин, а техните двойници извършваха същите действия, в същите моменти, с цел да станат ме по-малко велики. В аспекта на нашето разбиране техният анти-хаос можеше да се разглежда като порядък, а анти-порядъка като хаос, но размяната на тези категории нямаше съществено значение за постигане на крайната цел — успеха на експеримента.

Анти-Брин и Анти-Карлсон бяха точно толкова брадясали и недоспали, колкото техните огледални копия в анти-света им, а разговорите, като изключим промяната в словореда бяха еднакви. Но за да се въведе по-пълно читателя в последвалите ужасни събития, те ще бъдат предадени в паралел.

— Атракторите се доближават — констатира Карлсон.

— Доближаване на атракторите — отбеляза в същия миг Карлсон от анти-света.

— Тенденция към сливане — извика Брин.

— Сливаща тенденциозност — разбира се едновременно изкрещя Анти-Брин.

— Събитието в инфлексната точка!

— Точката на инфлексното събитие!

— Изключи деформаторите на пространство!

— Пространствените деформатори да се изключат!

— Контролът изчезва! — уплаши се Карлсон.

— Изчезва контролът! — не по малко се уплаши двойникът му от анти-света.

— Вече е късно!

— Късно е вече!

— О, ужас!

— Ужас, о!

Лабораториите в двата свята се озариха от нетърпимо ярко сияние. Обединени в единствено възможна точка, пространствено-временните континууми започнаха взаимна анихилация, но поради нанесените деформации, времето колапсира и доби нулева стойност. В този последен миг, който щеше да трае вечно, Карлсон се сля с анти-Карлсон и Брин — с анти-Брин, ала за външен наблюдател, ако се намереше такъв, те съществуваха дотолкова, доколкото нещо може да съществува в новопоявилата се черна дупка.

* * *

— Струва ми се, че върху този прекрасен зелен хълм, някога се издигаше бяло здание — дълбокомислено отбеляза Карлсон.

— И аз имам подобно усещане — сякаш смътно си спомням за нещо такова. Сигурно сме сънували еднакви сънища. Вчера край огъня се обсъждаха такива съвпадения. Само не мога да разбера, защо имам чувството, че някога съм се занимавал с други неща. В главата ми непрекъснато се върти някаква фраза — така безсмислена, така глупава. Срам ме е да я кажа.

— Хайде, хайде — подкани го Карлсон. — Приятелите всичко споделят.

— „Причинно-следствената връзка не трябва да бъде нарушена“. Чуval ли си подобна нелепост?

— В мозъка ти отдавна бръмчат глупости, но тази е най-голямата. Обезателно да се освободиш от тях, най-лесно става като се вслушваш в звънчетата на овцете. Развличай се, пей си някаква песничка! Изпробвал съм го, повярвай! Винаги така правя, за да прогоня тъпите мисли, които понякога ме спохождат. Я се огледай около себе си! Какъв въздух, каква зеленина и спокойствие! Всички могат да ни завиждат!

Законите на вселените на Карлсон, Брин и техните огледални двойници, не позволиха гигантските им формации да бъдат въввлечени във взаимна аниhilация и да застинат в нулевия статус на деформираното пространство. Те превърнаха края на експеримента в изолиран случай, породил малък неутрален свят. В него до края на живота им, на Карлсон и Брин бе отредено да бъдат овчари.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.